

www.jamejamdaily.ir

ج‌ام‌ج

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

Saturday - February 5, 2022 | استان تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۲۵۰۰ تومان | سال بیست و دوم - شماره ۶۱۴۸ | ۲۰ صفحه | ۳ رجب ۱۴۴۳ | شنبه ۱۶ بهمن ۱۴۰۰

بخش فارسی زبان شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی قصد دارد با به راه انداختن یک پویش، شکافی را بین اقوام ایرانی ایجاد کند

توطئه انگلیسی علیه زبان فارسی

آیا نبود قانون سبب شده پلیس آسیب پذیر باشد
یا پای ضعف در برنامه‌های آموزشی و حمایتی در میان است؟

اسلحه‌ای که شلیک نکرد

جزئیات درگیری شهید رنجبر با مرد شرور و واکنش‌ها به این ماجرا

بیشتر بخوانید

نگاهی به همه آنچه در مرحله یک چهارم نهایی «خنداننده شو ۳» گذشت

سرنوشت ۶ خنداننده به رای مردم واگذار شد

وجود برخی فیلم‌های ضعیف در جشنواره باعث اعتراض مخاطبان و منتقدان شده است

ضربه چرخشی به هیات انتخاب

پشت‌پرده اعلام خبر کشته شدن رهبر داعش توسط رئیس‌جمهور آمریکا چیست؟

تسویه حساب تروریست‌ها

آیا آب شدن یخچال طبیعی «توتیتس» به بالا رفتن سطح اقیانوس‌ها منجر خواهد شد؟

عملیات نفوذ به یخچال روز رستاخیز

حامد عسکری در «گالری میرداماد» این هفته به مرور تصاویر روزهای منتهی به انقلاب پرداخته است

قسم به فریاد آخر

دکتر جبلی، رئیس رسانه ملی در یادواره نخستین خبرنگار شهید دوران دفاع مقدس:

راه شهدا، الگوی دوره تحول

نگاه

رسانه و توجه به حقوق مخاطب

رسانه وظیفه رساندن پیام به مخاطب را دارد و نمی‌تواند صرفاً یک بنگاه خبرپررانی باشد که یکسویه اعلام موضع و تولید محتوا کند. شاید این مساله در رسانه‌های غیرتعاملی بیشتر نمود یافته است که مستقل از مخاطب و نیازها و علایق او عمل می‌کنند. در حالی که رسانه باید مخاطب عام و خاصش و مهم‌تر از آن حقوق او را بشناسد تا بر مدار آن سیاست‌گذاری کرده و منشور اخلاق حرفه‌ای و تعهد حقوقی خودبنیادش را تنظیم کند. قانونگذار در هر نظام حقوقی سوگند یاد کرده‌از مصالح عمومی و حقوق مردم صیانت کند، بنابراین قانونگذار لازم است به حقوق مردم به‌ویژه در مقام مخاطبان رسانه، بر اساس یک شبکه مفهومی توجه منضم به تضمین تفصیلی حق کند. این حقوق نیز با توجه به انواع رسانه‌ها متفاوت است؛ حق نسبت به رسانه‌های مکتوب، رسانه‌های قومی (دیجیتال)، رسانه‌های دیداری و شنیداری و رسانه‌های مجازی. البته برخی حقوق عام هستند و برخی اختصاصی. در نتیجه قانونگذار همان قدر که باید به رسانه به عنوان «اکسپرن دموکراسی» و یک «حق عامه» توجه کند باید به حقوق فردی و جمعی مخاطبان و کاربران رسانه نیز عنایت داشته باشد. وقتی به این نقطه برسیم که مخاطبان حقوق غیرقابل تسامحی دارند، باید آنها را فهرست کنیم تا هم قانونگذار و هم به صورت رقابتی رسانه‌ها در ترویج و تضمین آن بکوشند. این حقوق به صورت خلاصه وار و مشترک بین عموم رسانه‌ها عبارتند از: حق بر خودتنظیم‌گری رسانه و انتشار مفاد آن، حق بر احترام به ارزش‌های عمومی جامعه، حق بر سواد رسانه‌ای، حق بر رعایت حیثیت و کرامت افراد، حق دسترسی به اطلاعات عمومی، مورد نیاز و قابل اعتماد، منع نشر اکاذیب، حق بر دریافت داده‌های بدون سانسور موجه، حق بر سانسور داده‌های خشن، نژادپرستانه، تروریستی و نفرت‌پراکن، حق بر رعایت آسایش عمومی، حق اعتراض به داده‌های نادرست، حق بر احترام به شعور و فهم مخاطب و عدم تعرض به احساسات او، حق بر رعایت سیاست‌های حریم خصوصی، حق پاسخ‌خواهی از بخش عمومی از طریق رسانه، حق بر دره‌بندی اطلاعات در دسترس کودکان و...»

گزارش

تحلیلی بر صحبت‌های امام خمینی (ع) درباره مبانی انقلاب اسلامی پیش از بازگشت به ایران

امام در پاریس چه نظری درباره آمریکا داشت؟

داد می‌کنند «آزادی» برای این است! (۷ آبان ۱۳۵۷) امام می‌گفت: «ما اصل گفتنمان این است که آمریکا نباید باشد. نه آمریکا تنها، شوروی هم نباید باشد؛ اجنبی نباید باشد. منطق ما این است و فریاد ما هم همین است.» (۲۹ مهر ۱۳۵۷) امام به شوروی هم می‌تاخت. امام بر این باور بود: کمونیسم «مخدر است نه قرآن.» امام از همان‌جا خطر کمونیسم و شوروی را بارها گوشزد می‌کند. با آن‌که جریان‌های کمونیستی علیه شاه اقدام می‌کردند، ولی امام به خاطر چنین منفعتی سکوت نمی‌کرد و نظرش را صریحاً می‌گفت. «آقای لنین... گفته‌اند که چرتکه می‌انداخته است... یکی افراد، هر که به اندازه خرجش درمی‌آورد حق زندگی دارد؛ هر که کسر دارد این را بکشد! بیاندازیدش توی دریا! این تزاوست؛ این آدم دوست، این است!» (۳۰ مهر ۱۳۵۷) «من خودم این را دیدم که لشکرا و یعنی نیروهایی که آنها فرستاده بودند. لشکرهاى آنها از تقریباً بین راه خراسان تا خراسان و آن طرف‌ها مال شوروی بود. من خودم در راه خراسان دیدم که اینجا برای یک سیگار گدایی می‌کردند. آن وقت قارداش می‌گفتند به آنها برادر! برادر! از چه برادری؟ این مکتب می‌خواهد این بیچاره‌ها را خواب کند و از آنها بخورد.» (۳۰ مهر ۱۳۵۷) در سخنرانی‌های پاریس امام سیاست نه شرقی نه غربی عیان است. امام در بیشتر صحبت‌ها روی سخنش با آمریکا است و سیاست‌های این کشور را تخطئه می‌کند. عملاً دموکراسی و آزادی مورد نظر آمریکایی‌ها را رد می‌کند. امام در برابر سیاست‌های مزورانه روسیه آن روز هم با تندى صحبت می‌کند. دلیل این تأکید امام این بود که «ابتلاى ما اساسش اِجانبند.» (۳۰ مهر ۱۳۵۷) ما می‌خواهیم دست آمریکا را قطع کنیم. (آبان ۱۳۵۷) در گفت‌وگو با نماینده ضیاءالحق) امام انگلستان را هم فراموش نمی‌کرد. در بعضی از خطاب‌ها انگلستان هم کنار آمریکا می‌نشیند. «مراغه سر سبز خوب ما را به ملکه انگلستان و چند نفر دیگر واگذار کرده‌اند... هر چیزش الان یک طعمه‌ای است که مثل این سگ‌های لاشخور که دور این طعمه‌اند، هر کس می‌کشد طرف خودش.» (۲۰ آبان ۱۳۵۷) «به مردم بگویید... ایران الان وضعیتش چه جور است؛ گرفتاری مردم زیر سر آقای کارتر و امثال اینهاست؛ زیر سر شوروی و امثال اینهاست. او

میتهم امیری نویسنده

مادر همه سیاست‌های ضد آمریکایی، سخنرانی‌های امام در پاریس است. روزی نیست که نام جیمی کارتر (رئیس‌جمهور وقت آمریکا) به زبان امام نیاید. روزی نیست که امام علیه آمریکا چیزی نگوید. اصل برای امام شاه است یا آمریکا؟ به جملات زیر دقت کنید: «الان ما سروکارمان با آمریکاست. اینهای دیگر شاخ و برگش هستند. شاه یکی از شاخه‌های آمریکاست. این نوکر است. نوکر است. المامور معذور. توی سرش می‌زنند، باید بکند.» (۲۹ مهر ۱۳۵۷) از این شفاف‌تر دیگر ممکن نیست. حرف اصلی امام این است که «آمریکا هم باید [از کشور] برود.» چون «مملکت مال خودمان است.» کارتر می‌گفت ما می‌خواهیم به ملت ایران آزادی بدهیم. امام پاسخ می‌داد: «آقا ما آزادی نمی‌خواهیم! یعنی آن آزادی مد نظر کارتر را نمی‌خواهیم.» به نظر امام، کارتر «استاد اعظم شاه» بود. نظر امام این بود که آمریکا منافع ایران را غارت می‌کند و اگر چیزی باقی می‌ماند به «جیب عائله شاه» می‌رفت. «آقای آمریکا!...» دستت را بردار. ما خودمان اینها را هر جور دلمان می‌خواهد اداره می‌کنیم، می‌گویید. نمی‌توانید! خوب به تو چه؟ من عیایم را نمی‌توانم درست بپوشم، به شما چه ربط دارد؟ حال آن‌که شما دروغ می‌گویید؛ شما نمی‌گذارید.» امام می‌گفت: اگر خاکریز اول شاه است، خاکریز دوم هم آمریکاست. «این سدی که جلوی من محمد رضا شاه است، عقیش سد کارتر است. وقتی شکسته بشود آن وقت سعادت است.» (۲۹ مهر ۱۳۵۷) والا آنچه آقای کارتر می‌گوید جزو «فکاهیات» است. (۳۰ مهر ۱۳۵۷) از شواهد این‌طور فهمیده می‌شود امام سخنان کارتر را مطالعه و علیه‌اش موضع‌گیری جدی دارد. «به منطق کارتر این همه فریادی که دارند مردم می‌زنند، از این است که تَنخمه (سوء هاضمه) کردند برای آزادی! آزادی اینقدر به اینها دادند که اینها دیگر نمی‌توانند همش بکنند! فریاد می‌زنند! خوب، این حرف‌ها، حرف‌های آنهاست دیگر. کارتر در چند روز پیش از این همین را گفت. در روزنامه‌ها نقل کردند که می‌گوید یک «آزادی‌تندی» به مردم داده است و از این جهت منشأ اختلاف مردم با او این است! این همه

یادداشت

حمله به امنیت روانی جامعه

تصاویر آن قدر دلخراش است که خودگویای مظلومیت مأمور پلیس است که به شکلی ناجوانمردانه شهید می‌شود. انگار قاتل هیچ ابایی از رفتارش ندارد و به راحتی مأمور پلیس را به شهادت می‌رساند. البته این اولین بار نیست که مأموران پلیس در درگیری با ارادل و اوباش یا صدمه جدی می‌بینند یا بر اثر شدت جراحات آن‌هم با سلاح سرد به شهادت می‌رسند. خصوصاً به‌نظر می‌رسد در یک سال اخیر میزان حمله اوباش به پلیس شدت گرفته است. ارادل و اوباشی که بدون هیچ ترس و وا‌همه و نگرانی به راحتی به پلیس حمله می‌کنند. این که این ماجرا چقدر به خلأهای قانونی بازمی‌گردد یا نیازمند تجهیز پلیس به امکانات و وسایل حفاظتی بیشتر است طبیعتاً بر عهده کارشناسان نظامی و قضایی است. اما شکل بروز این هنجارشکنی‌ها و نقض قانون نیازمند ورود جدی‌تر رؤسای قواست. واکنش رئیس مجلس و نمایندگان نسبت به این موضوع نشان می‌دهد برای جامعه و افکار عمومی ادامه این روند امکان‌پذیر نیست. جدا از خانواده مأموران پلیس که به واسطه گستاخی و شرارت اوباش عزدار بوده و پدر و فرزندشان را از دست داده‌اند آسیب روانی این اتفاق برای جامعه عمیق‌تر و شدیدتر است. ماجرای حمله به پلیسی که حافظ امنیت یک جامعه است خط قرمز همه کشورهاست اما برخورد با این ماجرا متفاوت است. یک روی این سکه شکل افراطی برخورد پلیس است که در آمریکا با آن مواجه هستیم تا جایی که حتی اگر پلیس آمریکا احساس خطر کند اجازه استفاده از سلاح و شلیک مستقیم دارد و روی دیگر سکه ملاحظات بسیار نیروهای پلیس ما در استفاده از سلاح است. شاید یک ترس غریزی از اتفاق‌های مشابه و گرفتاری‌های بعدش باعث شده تا آنان نتوانند در لحظه برای استفاده از سلاح تصمیم بگیرند. مثال عینی‌اش مأموران حفاظت محیط‌زیست در برخورد با شکارچیان مسلح است. مجاری نیروهای پلیس و افرادی که کارشان حفاظت و ایجاد امنیت است آن قدر مهم و حیاتی است که باید فکری عاجل برایش صورت گیرد. به نظر می‌رسد از آنجا که رئیس دستگاه قضا در مدت‌زمان کوتاه حضورش در عدلیه تصمیمات قاطع و جهادی گرفته است به نظر می‌رسد در این موضوع ورود جدی قوه قضاییه، نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشد. حادثه تلخ شهادت مدافع امنیت علی‌اکبر رنجبر دردناک است و دردناک‌تر از آن جولان اشرار و ارادلی است که بدون ترس امنیت جامعه را هدف قرار داده‌اند.»

آگهی فروش

آگهی فروش

بهین ساز طلخ فارس

آگهی عرضه عمومی سهام

۱۰۰ درصد سهام شرکت سولفاتیک (سهامی عام)

روزنامه جام جم چاپ امروز (رجوع به صفحه سوم)

روزنامه ایران دوشنبه مورخ: ۱۴۰۰/۱۱/۱۸